

Αριθμός 393/2020

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ιωάννη Μαγγίνα Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γεώργιο Παπαηλιάδη -Εισηγητή, Ναυσικά Φράγκου, Μιλτιάδη Χατζηγεωρίου και Γρηγόριο Κουτσοκώστα, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 14 Φεβρουαρίου 2020, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Λάμπρου Σοφουλάκη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλσαμου, για να δικάσει την αίτηση των αναιρεσιόντων - κατηγορουμένων: 1. F. D. του S. και 2. P. N. του K., κατοίκων ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Γρηγόριο Τσόλια, για αναίρεση της υπ' αριθ. 880/2018 αποφάσεως του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών. Το Α' Πενταμελές Εφετείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 1.11.2019 και με αριθμό πρωτ. 11519/1.11.2019 κοινή αίτησή τους αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1626/19.

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότείνει: α) να αναιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση και να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη εναντίον των αναιρεσιόντων για την πράξη της διακεκριμένης κλοπής, β) να αναιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς τη διάταξη της περί απόρριψης του ισχυρισμού περί συνδρομής των ελαφρυντικών περιστάσεων του άρθρου 84 παρ. 2α'Π.Κ, αναφορικά με την πράξη της ληστείας από κοινού κατ' εξακολούθηση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση ως προς το αναιρούμενο μέρος, στο ίδιο δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως και γ) να απορριφθεί κατά τα λοιπά η αίτηση αναίρεσης και τον πληρεξούσιο δικηγόρο των αναιρεσιόντων, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Η κρινόμενη από 01-11-2019 (αριθμός πρωτ: 11519/01-11-2019) κοινή αίτηση των 1) F. D. του S. και της A., κατοίκου ... (οδός ...) και 2) P. N. του K. και της M., κατοίκου ... (οδός ...), που ασκήθηκε με δήλωση [επιδοθείσα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στην 01η -11-2019], στρεφόμενη κατά της υπ' αριθμό 880/2018 καταδικαστικής απόφασης του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών νομοτύπως και εμπροθέσμως, είναι παραδεκτή.

II. Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ισχύοντος Συντάγματος, "έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης". Επίσης, κατά το άρθρο 7 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., "ουδείς δύναται να καταδικασθή διά πράξιν ή παράλειψιν η οποία, καθ' ην στιγμήν διεπράχθη, δεν απετέλει αδίκημα συμφώνως προς το εθνικόν ή διεθνές δίκαιον. Ούτε και επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από εκείνην η οποία επιβάλλεται κατά την στιγμήν της διαπράξεως του αδικήματος", ενώ, κατά το άρθρο 15 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που έχει κυρωθεί με το Νόμο 2462/1997, "κανείς δεν καταδικάζεται για πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες δεν ήταν αξιόποινες κατά το εσωτερικό ή το διεθνές δίκαιο τη στιγμή της διάπραξής τους. Επίσης, δεν επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από εκείνην που προβλεπόταν κατά τη χρονική στιγμή της διάπραξης του ποινικού αδικήματος. Εάν, μετά τη διάπραξη του ο νόμος προβλέπει την επιβολή ελαφρύτερης ποινής, ο δράστης επωφελείται από αυτήν". Εξάλλου, κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του προϊσχύσαντος Π.Κ., "αν από την τέλεση της πράξης έως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι, εφαρμόζεται αυτός που περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις". Αναλόγου περιεχομένου είναι και η αντίστοιχη διάταξη του νέου Π.Κ. (Νόμος 4619/2019) ισχύουσα από 01-07-2019 (βλ. άρθρο 460 αυτού). Η διάταξη αυτή αναφέρεται στους ουσιαστικούς ποινικούς νόμους και όχι στους δικονομικούς, καθόσον οι δικονομικοί νόμοι έχουν αναδρομική ισχύ και ρυθμίζουν τις εκκρεμείς δίκες κατά το ατέλεστο, κατά το χρόνο της έκδοσής τους, μέρος αυτών, εκτός αν ορίζουν διαφορετικά (Ολ. Α.Π. 1/2014). Κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, με την οποία καθιερώνεται η αρχή της αναδρομικότητας του επεικέστερου ουσιαστικού ποινικού νόμου, που ίσχυσε από την τέλεση της πράξης μέχρι το χρόνο της αμετάκλητης εκδίκασης της υπόθεσης, επεικέστερος νόμος θεωρείται εκείνος που περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, δηλαδή εκείνος, ο οποίος με την εφαρμογή του, με βάση τις προβλεπόμενες στη συγκεκριμένη περίπτωση προϋποθέσεις, επιφέρει την ευνοϊκότερη για τον κατηγορούμενο ποινική μεταχείριση. Προς τούτο γίνεται σύγκριση των περισσότερων σχετικών διατάξεων στο σύνολο των προϋποθέσεων που προβλέπονται από καθεμία από αυτές, έτσι ώστε να είναι πλέον

σαφές, βάσει του νέου Π.Κ., ότι εφαρμόζεται πάντα η επιεικέστερη διάταξη και όχι ο νόμος ως ενιαίο "όλον". Αν από τη σύγκριση αυτή προκύψει ότι ο κατηγορούμενος, όπως κατηγορείται, επιβαρύνεται το ίδιο από όλους τους νόμους, τότε εφαρμοστέος είναι ο νόμος που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης, διαφορετικά εφαρμόζεται ο νεότερος επιεικέστερος νόμος. Ειδικότερα, επιεικέστερος είναι ο νόμος, που προβλέπει το χαμηλότερο ανώτατο όριο του είδους της ποινής, αν δε το ανώτατο όριο είναι το ίδιο, επιεικέστερος είναι αυτός που προβλέπει το μικρότερο κατώτατο όριο. Για το χαρακτηρισμό ενός νόμου ως επιεικέστερου ή μη λαμβάνεται κατ' αρχήν υπόψη το ύψος των απειλούμενων ποινών κάθειρξης ή φυλάκισης, ενώ θεωρείται η πρώτη βαρύτερη της δεύτερης και σε περίπτωση χρηματικής ποινής λαμβάνεται υπόψη επί ίσων ποινών κάθειρξης ή φυλάκισης και η χρηματική ποινή, η οποία, σε κάθε περίπτωση, θεωρείται ελαφρύτερη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Με το άρθρο 461 του νέου Π.Κ. (1419/2019), "Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Ποινικού Κώδικα καταργείται ο Ποινικός Κώδικας που ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1951, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που τροποποιούσε το νόμο αυτό". Στις διατάξεις περί ληστείας (άρθρο 380 παρ. 1 εδάφ. α' του Π.Κ.) οριζόταν στον παλαιό Ποινικό Κώδικα και στη συνέχεια μετά την κατάργησή τους, ορίζονται στο νέο Ποινικό Κώδικα τα εξής: Στο περί ληστείας άρθρο 380 παρ. 1 εδάφ. α' του Π.Κ. ορίζεται, ότι: "1α. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παρανόμως, τιμωρείται με κάθειρξη". Στο αντίστοιχο άρθρο 380 παρ. 1 του Ν.Π.Κ. ορίζεται ότι: "1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή". Από τη σύγκριση των ανωτέρω διατάξεων τόσο του παλαιού όσο και του νέου Ποινικού Κώδικα προκύπτει ότι, για την αξιόποινη πράξη της ληστείας, το άρθρο 380 παρ. 1 εδάφ. α' του Π.Κ. περιείχε δυσμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, αφού με αυτό προβλεπόταν ως ανώτατο όριο ποινής κάθειρξης η ποινή των είκοσι ετών, με κατώτατο όριο την ποινή των πέντε ετών, ενώ, με το άρθρο 380 παρ. 1 του Ν.Π.Κ. προβλέπεται ως ανώτατο όριο ποινής κάθειρξης η ποινή των δέκα πέντε ετών και με κατώτατο όριο την ποινή των πέντε ετών και επιπλέον στο ίδιο άρθρο του Ν.Π.Κ. και σωρευτικά προβλέπεται και η επιβολή της χρηματικής ποινής, που, όμως, πάντοτε είναι ελαφρύτερη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Περαιτέρω, στις διατάξεις περί διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής (άρθρο 374 περ. δ' και ε' του Π.Κ.) οριζόταν στον παλαιό Ποινικό Κώδικα και στη συνέχεια μετά την κατάργησή τους,

ορίζονται στο νέο Ποινικό Κώδικα τα εξής: Στο άρθρο 374 περ. δ' και ε' του Π.Π.Κ. ότι: "Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών: δ) αν η κλοπή τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές ή ληστείες και ε) αν η πράξη τελέστηκε από πρόσωπο που διαπράττει κλοπές ή ληστείες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή αν η συνολική αξία των αντικειμένων της κλοπής υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ". Στο αντίστοιχο άρθρο 374 παρ. 1 του Ν.Π.Κ., όπως επανατροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Νόμου 4637/18-11-2019 ορίζεται ότι: "1. Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή αν: α) ο υπαίτιος αφαιρεί από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία, πράγμα αφιερωμένο σε αυτή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας, β) ο υπαίτιος αφαιρεί πράγμα επιστημονικής ή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρίσκεται σε συλλογή εκτεθειμένη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο, γ) η συνολική αξία των αφαιρεθέντων αντικειμένων υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ και δ) τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν οργανωθεί με σκοπό την τέλεση κλοπών". Από τη σύγκριση των διατάξεων αυτών τόσο του παλαιού όσο και του νέου Ποινικού Κώδικα προκύπτει ότι, για την αξιόποινη πράξη των διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής, το άρθρο 374 εδάφ. δ' και ε' του Π.Π.Κ. περιείχε επιεικέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, αφού με αυτό προβλεπόταν ως ανώτατο όριο ποινής κάθειρξης η ποινή των δέκα ετών, με κατώτατο όριο την ποινή των πέντε ετών, ενώ με το άρθρο 374 παρ. 1 του Ν.Π.Κ. που τιλοφορείται "Διακεκριμένη κλοπή", περιέχει δυσμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, αφού με αυτό προβλέπεται ως ανώτατο όριο ποινής κάθειρξης η ποινή των δέκα ετών, με κατώτατο όριο την ποινή των πέντε ετών και σωρευτικά προβλέπεται και η επιβολή της χρηματικής ποινής. Ακόμη, η διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α' του Ν.Π.Κ., που αφορά την ελαφρυντική περίπτωση του προτέρου σύννομου βίου, είναι ευμενέστερη της αντίστοιχης προϊσχύσασας διάταξης του καταργηθέντος Ποινικού Κώδικα. Ειδικότερα, διευρύνεται η δυνατότητα αναγνώρισης της εν λόγω ελαφρυντικής περίπτωσης, καθόσον υιοθετήθηκε το δεκτικό βεβαίωσης κριτήριο της "έντιμης" ζωής και δεν ελέγχεται πλέον η κατά το άρθρο 9 παρ. 1 εδάφ. β' του Συντάγματος "απαραβίαστη" προηγούμενη ιδιωτική οικογενειακή ζωή του υπαιτίου. Επομένως, κριτήριο για τη συνδρομή της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α' του Ν.Π.Κ. είναι η σύννομη ζωή του υπαιτίου, που υπάρχει όταν αυτός δεν έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη παραβιάζοντας επιτακτικούς ή απαγορευτικούς κανόνες δικαίου και, πάντως, το λευκό ποινικό μητρώον δεν αποτελεί το μόνο αποδεικτικό στοιχείο για την κατάφαση της συνδρομής της ως άνω ελαφρυντικής περίπτωσης, του δικαστή δυναμένου να κρίνει στο πλαίσιο, που ορίζεται

από το άρθρο 178 του Κ.Π.Δ. Επιπλέον, στο άρθρο 85 του Π.Π.Κ. ορίζεται ότι "Όταν συντρέχουν περισσότεροι από ένας λόγοι για τη μείωση της ποινής κατά το άρθρο 83 ή όταν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι τέτοιοι λόγοι μαζί με ελαφρυντικές περιστάσεις (άρθρο 84) εφαρμόζεται μόνο μία φορά η μείωση της ποινής σύμφωνα με το μέτρο που προβλέπει το άρθρο 83, στην επιμέτρηση της ποινής λαμβάνονται υπόψη όλοι οι πιο πάνω λόγοι και ελαφρυντικές περιστάσεις", ενώ, κατά την παράγραφο 1 του αντίστοιχου άρθρου του Ν.Π.Κ. ορίζεται ότι: "Όταν στο πρόσωπο του υπαιτίου συντρέχουν περισσότεροι λόγοι μείωσης της ποινής ή όταν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι τέτοιοι λόγοι μαζί με τις ελαφρυντικές περιστάσεις, το δικαστήριο ελαττώνει περαιτέρω το κατώτατο όριο της μειωμένης κατά το άρθρο 83 ποινής ως εξής: α) τα πέντε έτη μειώνονται σε τρία, β) τα δύο έτη σε ένα, γ) το ένα έτος σε έξι μήνες και δ) η μειωμένη ποινή της φυλάκισης, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή".

III. Κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ. η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του Κ.Π.Δ. λόγο αναίρεσης, όταν αναφέρονται σε αυτήν, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα προκύψαντα από την αποδεικτική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο, δεν υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας και στην περίπτωση που αυτή εξαντλείται σε επανάληψη του διατακτικού της απόφασης, το οποίο, όμως, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου, περιέχει και πραγματικά περιστατικά, τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατύπωσης του σκεπτικού της. Σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα, που λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο προκειμένου να μορφώσει την καταδικαστική του κρίση, όπως επιβάλλουν οι διατάξεις των άρθρων 177 παρ. 1 και 178 του Κ.Π.Δ., για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους (μάρτυρες, έγγραφα κ.λ.π.) χωρίς να απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τι προέκυψε από το καθένα χωριστά. Πρέπει, όμως, να προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνον ορισμένα από αυτά κατ' επιλογή, ενώ δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και συγκριτική στάθμιση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους και δεν απαιτείται να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό

της δικανικής κρίσης ούτε χρειάζεται να διευκρινίζεται από ποιο ή ποια αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε η κάθε παραδοχή. Όταν δε εξαίρονται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν λήφθηκαν υπόψη τα άλλα, αφού δεν εξαιρέθηκαν ρητά, ούτε ανακύπτει ανάγκη αιτιολόγησης, γιατί δεν εξαίρονται τα λοιπά. Η συνδρομή του δόλου, κατ' αρχήν, δεν απαιτεί ιδιαίτερη αιτιολογία, διότι αυτός ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και αποδεικνύεται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, από την πραγμάτωση των περιστατικών αυτών και η σχετική με αυτόν αιτιολογία εμπεριέχεται στην κύρια επί της ενοχής αιτιολογία, μόνο δε όταν αξιώνονται πρόσθετα στοιχεία για την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος και συγκεκριμένα είτε η εν γνώσει ορισμένου περιστατικού τέλεση της πράξης (άμεσος δόλος) είτε η επιδίωξη ορισμένου περαιτέρω σκοπού (έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης), ο δόλος απαιτεί ιδιαίτερη αιτιολογία. Όμως, δεν αποτελούν λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και, ειδικότερα, η εσφαλμένη εκτίμηση και αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και των εγγράφων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη συσχέτισης των αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους, καθόσον, στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της έλλειψης αιτιολογίας ή της εσφαλμένης ερμηνείας ή εφαρμογής του νόμου και της έλλειψης νόμιμης βάσης, πλήττεται ανεπιτρέπτως, η αναιρετικώς ανέλεγκτη, περί τα πράγματα, κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Τέλος, η απαιτούμενη, κατά τα ανωτέρω, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία της απόφασης πρέπει να υπάρχει όχι μόνον ως προς την κατηγορία, αλλά να εκτείνεται και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς που προβάλλονται από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του. Τέτοιοι ισχυρισμοί είναι εκείνοι που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 του Κ.Π.Δ. και τείνουν στην άρση του αδίκου της πράξης ή την άρση ή μείωση της ικανότητας προς καταλογισμό ή την εξάλειψη του αξιόποινου της πράξης ή τη μείωση της ποινής. Η απόρριψη ενός τέτοιου ισχυρισμού πρέπει να αιτιολογείται ιδιαίτερος, αρκεί να προβάλλεται παραδεκτά και κατά τρόπο σαφή και ορισμένο. Αυτοτελής ισχυρισμός είναι και εκείνος, που προβάλλεται από τον κατηγορούμενο για συνδρομή στο πρόσωπό του των ελαφρυντικών περιστάσεων από τις αναφερόμενες στο άρθρο 84 παρ. 2 του Π.Κ., αφού η παραδοχή τους οδηγεί, κατά την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, στην επιβολή μειωμένης ποινής κατά το μέτρο του άρθρου 83 του ίδιου Κώδικα, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από την 01-07-2019, με το Νόμο 4619/2019. Ως ελαφρυντικές περιστάσεις, κατά το άρθρο 84 παρ. 2 του Π.Π.Κ. θεωρούντο μεταξύ άλλων και τα υπό στοιχεία α' και ε' "το ότι ο υπαίτιος έζησε έως το χρόνο που έγινε το έγκλημα έντιμη,

ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή και το ότι ο υπαίτιος συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την πράξη του".

IV. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης, υπ' αριθμό 880/2018, απόφασής του, το Α' Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των μνημονευομένων, κατά το είδος τους, αποδεικτικών μέσων, δέχθηκε, κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη, περί τα πράγματα κρίση του, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα, επί λέξει, πραγματικά περιστατικά, αναφορικά με τις αξιόποινες πράξεις: α) της ληστείας από κοινού κατ' εξακολούθηση και β) της διακεκριμένης κλοπής κατ' εξακολούθηση (άρθρα 1, 13 περ. στ', 26 παρ. 1 εδάφ. α', 27 παρ. 1, 45, 84 παρ. 2 περ. ε', 98, 133, 374 περ. δ' και ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 372 παρ. 1, 380 παρ. 1 του Π.Κ.), που αποτελούν αντικείμενο της κρινόμενης κοινής αίτησης αναίρεσης και ειδικότερα αποδείχθηκαν ότι: "Οι κατηγορούμενοι με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου αδικήματος: Α) και ενεργώντας από κοινού με πρόθεση με σωματική βία εναντίον προσώπου και με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαίρεσαν από άλλον (ξένο ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα για να το ιδιοποιηθούν παράνομα και Β) διέπραξαν από κοινού διακεκριμένες κλοπές, δηλαδή, έχοντας ενωθεί για τη διάπραξη απροσδιορίστου αριθμού κλοπών, αφαίρεσαν από την κατοχή άλλων ξένα ολικά κινητά πράγματα με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια: Συγκεκριμένα 1) την 25-7-2006, στα ... και επί της οδού ... ενεργώντας με πρόθεση από κοινού με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές επιτέθηκαν στον διερχόμενο στην οδό αυτή πεζό Α. Κ. και, με την απειλή πυροβόλου όπλου στον κρόταφο, αφαίρεσαν από αυτόν ένα κινητό τηλέφωνο μάρκας SHARP GX-25, χρώματος μαύρου-ασημί και το χρηματικό ποσό των 15 ευρώ, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα, και τράπηκαν σε φυγή, 2) την 23-6-2006, στο ... Αττικής και επί της οδού ... ενεργώντας με πρόθεση από κοινού με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και συγκλίνουσες συμπεριφορές επιτέθηκαν στους διερχόμενους από την οδό Α. Μ. και Α. Τ. και, με την απειλή όπλου στο κεφάλι, αφαίρεσαν από αυτούς δύο κινητά τηλέφωνα από τον καθένα με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και τράπηκαν σε φυγή, 3) την 24-7-2006, στα ... και επί της οδού ... ενεργώντας με πρόθεση από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και συγκλίνουσες συμπεριφορές, επιτέθηκαν στον διερχόμενο από την οδό ... και με την απειλή πιστολιού στον κρόταφο αφαίρεσαν από αυτόν ένα τσαντάκι, που περιείχε το χρηματικό ποσό των 7 ευρώ, τα κλειδιά της οικίας του και ένα κινητό τηλέφωνο SONY ERISSON, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και τράπηκαν σε φυγή. Επίσης, οι κατηγορούμενοι: 1) Στα Κάτω ..., την 28-7-2006

ενεργώντας από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές μετέβησαν επί της οδού ... αριθμός... και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Κ. Μ. τη με αριθμό κυκλοφορίας ... Ι.Χ. δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας του, την οποία είχε προσωρινά σταθμεύσει στο ανωτέρω σημείο, εργοστασίου κατασκευής CHONGING, χρώματος μαύρου και με αριθμό πλαισίου ... και απομακρύνθηκαν από το σημείο οδηγώντας αυτήν, 2) στα ... από 6 έως 8 Μαρτίου του έτους 2006 ενεργώντας από κοινού και με κοινό δόλο μετέβησαν επί της οδού ... αριθμός ... και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Π. Π. τη με αριθμό κυκλοφορίας ... Ι.Χ. δίκυκλη μοτοσυκλέτα ιδιοκτησίας του, την οποία είχε προσωρινά σταθμεύσει στο ως άνω σημείο, εργοστασίου κατασκευής KAWASAKI MAX-100 χρώματος λευκού με αριθμό πλαισίου ... και με αριθμό κινητήρα ... και τράπηκαν σε φυγή. Ενήργησαν δε τις κλοπές αυτές κατ' επάγγελμα, δεδομένου ότι από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής προκύπτει σκοπός τους για τον πορισμό εισοδήματος και κατά συνήθεια, αφού από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής προκύπτει ροπή τους προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς τους. Τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά προκύπτουν αδιαμφισβήτητα από την συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών στοιχείων, ιδιαίτερα δε από 1) τη με ημερομηνία 29-7-2006 έκθεση ένορκης εξέτασης του αστυνομικού Ι. Μ., ο οποίος μαζί με τον αστυφύλακα Μ. την 28-7-2006 και περί ώρα 23.45 εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία εποχούμενης περιπολίας στην περιοχή των Πατησίων. Οι αστυνομικοί εντόπισαν τους δύο κατηγορούμενους να επιβαίνουν στη με αριθμό κυκλοφορίας ... δίκυκλη μοτοσυκλέτα στον ως άνω τόπο και χρόνο και επιχείρησαν να τους ελέγξουν. Μόλις οι κατηγορούμενοι τους αντιλήφθηκαν ο συνοδηγός έρριψε στο έδαφος αντικείμενο, το οποίο οι αστυνομικοί διαπίστωσαν ότι ήταν πιστόλι διαμετρήματος 7,62 mm με αριθμό ... με δύο φυσίγγια, το ένα στο γεμιστήρα και το άλλο στη θαλάμη, και στην σακούλα που είχαν στην κατοχή τους υπήρχαν δύο καπέλα τζόκεϊ, οι δε κατηγορούμενοι ομολόγησαν την άνω κλοπή, 2) την με ημερομηνία 23-6-2006 έκθεση ένορκης εξέτασης του Α. Τ., ο οποίος ανέφερε ότι μαζί με τον Α. Μ. περπατούσε στην οδό ..., την 23-6-2006, οπότε τους πλησίασαν δύο άτομα Αλβανικής καταγωγής, όπως οι κατηγορούμενοι, φορώντας επίσης καπέλα, τους απείλησαν με πιστόλι και διενήργησαν την προαναφερθείσα ληστεία, τα δε χαρακτηριστικά των δραστών που ανέφερε ο παθών Τ. προσιδιάζουν στους κατηγορούμενους. Επισημαίνεται ότι τα όσα διατείνονται οι κατηγορούμενοι προς επίρρωση του ισχυρισμού τους, ότι δεν είναι οι δράστες των επίδικων ληστειών και κλοπών, πλην της κλοπής της 28-7-2006 της δίκυκλης μοτοσυκλέτας με αριθμό κυκλοφορίας ... Ι.Χ. την οποίαν συνομολογούν, δεν κρίνονται

πιστευτά, διότι δεν επιβεβαιώνονται από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Επίσης ο αυτοτελής ισχυρισμός αυτών, ότι η κλοπή της προαναφερθείσας μοτοσυκλέτας ήταν κλοπή χρήσης (άρθρο 374Α του Π.Κ.) δεν κρίνεται πειστικός, επειδή δεν αποδείχθηκε. Κατ' ακολουθία όλων των παραπάνω πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι οι κατηγορούμενοι των αξιοποιώνων πράξεων της διακεκριμένης κλοπής κατ' εξακολούθηση από κοινού και της ληστείας από κοινού κατ' εξακολούθηση και, να απορριφθεί ο αυτοτελής ισχυρισμός για μεταβολή της κατηγορίας ως προς τις κλοπές σε κλοπές χρήσης, όπως αναφέρεται ειδικότερα στο διατακτικό. Περαιτέρω, πρέπει να αναγνωρισθεί σε αμφοτέρους τους κατηγορουμένους, ότι συντρέχει στο πρόσωπό τους η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 133 του Π.Κ., η οποία τους αναγνωρίστηκε και από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, όπως και η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ., επειδή οι ανωτέρω συμπεριφέρθηκαν καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την πράξη τους και να απορριφθεί το αίτημα αναγνώρισης στο πρόσωπό τους της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ., επειδή δεν αποδείχθηκε ότι οι κατηγορούμενοι μέχρι την τέλεση των προαναφερθεισών πράξεων επέδειξαν θετική και επωφελή για την κοινωνία δράση και προσφορά".

V. Μετά ταύτα το Δικαστήριο της ουσίας και υπό τις παραδοχές αυτές, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, αφού απέρριψε τον αυτοτελή ισχυρισμό των τότε κατηγορουμένων και ήδη αναιρεσιδόντων, περί αναγνώρισεως, στο πρόσωπό τους, της ελαφρυντικής περίπτωσης του προτέρου εντίμου βίου (άρθρο 84 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ.), κήρυξε ενόχους τους τελευταίους, με τις ελαφρυντικές περιστάσεις των άρθρων 133 και 84 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. και επέβαλε συνολική ποινή φυλάκισης πέντε (5) ετών στον καθένα, την οποία ανέστειλε για τρία (3) έτη, υπό την επιμέλεια και επιτήρηση επιμελητή κοινωνικής αρωγής και υπό τον όρο εμφάνισης καθενός από αυτούς στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας τους το πρώτο πενήνήμερο του κάθε μήνα, με το ακόλουθο διατακτικό: "ΚΗΡΥΣΣΕΙ τους κατηγορουμένους ΕΝΟΧΟΥΣ του ότι: Στους παρακάτω αναφερόμενους τόπους και χρόνους, με περισσότερες από μία πράξεις, από κοινού, τέλεσαν με πρόθεση περισσότερα του ενός εγκλήματα, που προβλέπονται και τιμωρούνται από το νόμο, με στερητικές τις ελευθερίας ποινές και χρηματικές ποινές και ειδικότερα: Α) Στον αμέσως παρακάτω τόπο και χρόνο με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου αδικήματος και ενεργώντας από κοινού, με πρόθεση, με σωματική βία εναντίον προσώπου και με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή σώματος, αφαίρεσαν από άλλον (ξένο ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα για να το ιδιοποιηθούν παράνομα. Συγκεκριμένα: 1) Στις 25 Ιουλίου του έτους 2006 στα ... και επί της οδού ..., ενεργώντας με πρόθεση από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο, και με ταυτόχρονες και

διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές επιτέθηκαν στον διερχόμενο της οδού πεζό Α. Κ. του Δ. και με την απειλή πυροβόλου όπλου στον κρόταφο, αφαίρεσαν από αυτόν ένα κινητό τηλέφωνο μάρκας SHARPGX-25, χρώματος μαύρο-ασημί και το χρηματικό ποσό των δέκα πέντε (15) ευρώ, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και τράπηκαν σε φυγή. 2) Στις 23 Ιουνίου 2006 στο ... του Ν. Αττικής και επί της οδού ..., ενεργώντας με πρόθεση από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο, και ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, επιτέθηκαν στους διερχόμενους από την οδό, Α. Μ. του Α. και Α. Τ. του Γ. και με την απειλή όπλου στο κεφάλι, αφαίρεσαν από αυτούς δύο κινητά τηλέφωνα από τον καθένα, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και τράπηκαν σε φυγή. 3) Στις 24 Ιουλίου του έτους 2006 στα Πατήσια του Ν. Αττικής και επί της οδού ..., ενεργώντας με πρόθεση από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο, και ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, επιτέθηκαν στον διερχόμενο από την οδό, ... του Γ. και με την απειλή πιστολιού στον κρόταφο, αφαίρεσαν από αυτόν ένα τσαντάκι, που περιείχε το χρηματικό ποσό των επτά (7) ευρώ, τα κλειδιά της οικίας του και ένα κινητό τηλέφωνο Sony Ericsson, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και τράπηκαν σε φυγή. Β) Στους αμέσως παρακάτω τόπους και χρόνους, ενεργώντας με πρόθεση, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου αδικήματος, διέπραξαν από κοινού, διακεκριμένες κλοπές, ήτοι έχοντας ενωθεί, για τη διάπραξη απεριόριστου αριθμού κλοπών, αφαίρεσαν από την κατοχή άλλων ξένα ολικά κινητά πράγματα, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα. Τέλεσαν δε τις πράξεις (κλοπές) αυτές κατ' επάγγελμα, δεδομένου ότι από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους και την υποδομή που είχαν διαμορφώσει με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης αυτής προκύπτει σκοπός τους για τον πορισμό εισοδήματος και κατά συνήθεια αφού από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους αυτής προκύπτει ροπή τους προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς τους. Συγκεκριμένα: 1) Στα Κάτω Πατήσια του Ν. Αττικής, την 28η Ιουλίου του έτους 2006, και περί ώρα 23.30 μ.μ. ενεργώντας από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, μετέβησαν επί της οδού ... αριθμός 8 και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Κ. Μ. του Φ. τη με αριθμό κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσεως δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας του, την οποίαν είχε σταθμεύσει προσωρινά στο ως άνω σημείο, εργοστασίου κατασκευής CHONGQING, χρώματος μαύρου, με αριθμό πλαισίου ... και αριθμό κινητήρα ... και απομακρύνθηκαν από το σημείο οδηγώντας αυτήν. 2) Στα ..., κατά το χρονικό διάστημα από 6 έως 9 Μαΐου του έτους 2006, ενεργώντας από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, μετέβησαν επί της οδού

... αριθμός ... και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Π. Π. του Κ., τη με αριθμό κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσεως δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας του, την οποία είχε προσωρινά σταθμεύσει στο ως άνω σημείο, εργοστασίου κατασκευής KAWASAKI MAX-100, χρώματος λευκού, με αριθμό πλαισίου ... και αριθμό κινητήρα ... και τράπηκαν σε φυγή. Ενήργησαν δε, τις κλοπές αυτές κατ' επάγγελμα, δεδομένου ότι από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους και την υποδομή που είχαν διαμορφώσει με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης αυτής προκύπτει σκοπός τους για τον πορισμό εισοδήματος και κατά συνήθεια αφού από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους αυτής προκύπτει ροπή τους προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς τους".

VI. Με βάση τις παραπάνω παραδοχές, το Δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση διέλαβε σ' αυτήν την απαιτούμενη από τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος και του Κ.Π.Δ. ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτήν, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία, από τα οποία συνήγαγε την ύπαρξη όλων των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων των ανωτέρω εγκλημάτων, για τα οποία κήρυξε ενόχους τους τότε κατηγορουμένους και ήδη αναιρεσείοντες, τα αποδεικτικά μέσα, επί των οποίων στηρίχθηκε για να μορφώσει την περί αυτών κρίση του και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των εν λόγω πραγματικών περιστατικών στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 1, 13 στ', 26 παρ. 1 εδάφ. α', 27 παρ. 1, 45, 84 παρ. 2 περ. ε', 94, 98, 133, 374 περ. δ' και ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 372 παρ. 1 και 380 παρ. 1 του Π.Κ., τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε, χωρίς να τις παραβιάσει ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου με ελλειπίες, ασαφείς ή αντιφατικές αιτιολογίες και χωρίς να στερήσει έτσι την απόφαση από νόμιμη βάση. Ειδικότερα, αναφέρονται: α) ο τρόπος της από κοινού πραγμάτωσης των περιγραφόμενων στο νόμο αξιόποινων πράξεων της ληστείας και των διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής κατά συναυτουργία, β) οι χρόνοι, οι τόποι, τα ονοματεπώνυμα των θυμάτων των πράξεών τους, τα κινητά πράγματα αυτών που αφαίρεσαν, το σκοπό ιδιοποίησής τους και γ) στις περιπτώσεις της ληστείας από κοινού, τη χρήση σωματικής βίας και απειλών ενωμένων με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής. Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης οι αναιρεσείοντες προβάλλουν την απόλυτη ακυρότητα, που συνέβη κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο λόγω της παραβίασης των υπερασπιστικών δικαιωμάτων κατ' άρθρο 171 παρ. 1 εδάφ. δ' του Κ.Π.Δ. και του τεκμηρίου αθωότητας αυτών κατά τα άρθρα 6 της Ε.Σ.Δ.Α., 171 και 178 παρ. 1 και 3 του Κ.Π.Δ. από την απαίτηση του Εφετείου, να προσκομίσουν αποδείξεις της αθωότητάς τους, που ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ.

Α' του Κ.Π.Δ. λόγο αναίρεσης. Ο αναιρετικός αυτός λόγος πρέπει να απορριφθεί, διότι το Δικαστήριο της ουσίας δεν παραβίασε τη διάταξη του άρθρου 6 της Ε.Σ.Δ.Α., σύμφωνα με την οποία η πολιτεία, μέσω των οργάνων της οφείλει να απαντά σε όλα τα επιχειρήματα του κατηγορουμένου και να εξετάζονται αυτά κατά τρόπο πραγματικό από το Δικαστήριο και έτσι δεν επήλθε απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, κατ' άρθρο 171 παρ. 1 εδάφ. δ' του Κ.Π.Δ., καθόσον, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, διέλαβε εμπειριστατωμένους συλλογισμούς και παραδοχές, γιατί πείσθηκε για την ενοχή των κατηγορουμένων, αντικρούοντας τους προφανώς έωλους και αόριστους ισχυρισμούς των τελευταίων, ότι δεν ήταν οι δράστες των επίδικων ληστειών και διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής και δεν ήταν απαραίτητο να παρατεθούν ιδιαίτερα περιστατικά από τα οποία το Δικαστήριο δεν πείσθηκε για την αθωότητα των κατηγορουμένων. Συνεπώς, οι σχετικοί από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Α' του Κ.Π.Δ. λόγοι της κρινόμενης κοινής αίτησης αναίρεσης, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση, για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και για απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, και αφορούν την ενοχή, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Κατά τα λοιπά, οι εμπειριεχόμενες στους ως άνω αναιρετικούς λόγους λοιπές διάσπαρτες αιτιάσεις, που αναφέρονται σε διαφορετική αξιολόγηση των αποδεικτικών μέσων και, με την επίφαση της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου και της έλλειψης αιτιολογίας και νόμιμης βάσης, πλήττουν την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας, είναι απαράδεκτες, αφού συνιστούν αμφισβήτηση των εις βάρος των αναιρεσειόντων ουσιαστικών παραδοχών της προσβαλλόμενης καταδικαστικής απόφασης και της ορθότητας του αποδεικτικού πορίσματος της. Πλέον συγκεκριμένα, η προβαλλόμενη από τους αναιρεσειόντες αντίθεση, κατ' αυτούς, των παραδοχών της απόφασης προς τις επισημαινόμενες μαρτυρικές καταθέσεις και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα δεν αποτελεί αναιρετική πλημμέλεια με την έννοια της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, αλλά πλήττει την περί τα πράγματα ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας. Άλλωστε, ως αντίφαση, η οποία συνεπάγεται έλλειψη αιτιολογίας και νόμιμης βάσης, νοείται η προκύπτουσα είτε μεταξύ των εκτιθέμενων στο σκεπτικό της απόφασης είτε μεταξύ των τελευταίων και εκείνων που αναφέρονται στο διατακτικό αυτής και όχι η τυχόν αντίθεση ορισμένων αποδεικτικών μέσων προς τις ουσιαστικές παραδοχές και το πόρισμα της απόφασης, καθόσον το τελευταίο ανάγεται στην εκτίμηση των αποδείξεων, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, δεν ελέγχεται αναιρετικά.

VII. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 511 του ισχύοντος από 1-7-2019 Κ.Π.Δ. (άρθρα 585, 586 και 589 παρ. 3 του Νόμου 4620/2019), "Αν εμφανισθεί ο αναιρεσειών και κριθεί παραδεκτή η

αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, όλους τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 510, εκτός από τον προβλεπόμενο στο στοιχ. Β'. Δεν επιτρέπεται, όμως, να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης καταδικαστικής απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της". Κατά τα άρθρα 111, 112 και 113 του Π.Κ., το αξιόποινο των εγκλημάτων εξαλείφεται με την παραγραφή, η οποία, προκειμένου για πλημμελήματα, είναι πέντε έτη, αρχόμενη από την ημέρα που τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη. Η προθεσμία αναστέλλεται για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και εωσότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, όχι όμως πέραν από τα τρία έτη για τα πλημμελήματα. Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 310 παρ. 1 εδαφ. β', 368 περ. β' και 511 του Κ.Π.Δ., προκύπτει ότι η παραγραφή, ως θεσμός δημόσιας τάξης, εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από τα δικαστήρια σε κάθε στάση της ποινικής διαδικασίας, ειδικότερα δε ο Άρειος Πάγος, διαπιστώνοντας τη συμπλήρωσή της, μετά τη με νομοθετική μεταβολή αποκλιμάκωση της πράξης από κακούργημα σε πλημμέλημα, οφείλει, αυτεπαγγέλτως, να αναιρέσει την προσβαλλόμενη καταδικαστική απόφαση και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 368 περ. β' του ισχύοντος Κ.Π.Δ.

ΙΙΧ. Στην προκειμένη περίπτωση το Α' Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, καταδίκασε τους αναιρεσείοντες για την πράξη της κλοπής κατά συναυτουργία από δράστες που ενεργούν κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με τα ελαφρυντικά των άρθρων 133 και 84 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. σε ποινή φυλάκισης δύο (2) ετών, δηλαδή τους καταδίκασε με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του άρθρου 374 εδαφ. δ' και ε', όπως ίσχυαν κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, ήτοι σε βαθμό κακουργήματος. Εφόσον, όμως, η επιβαρυντική περίπτωση της κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια τέλεσης της αξιόποινης πράξης της κλοπής, που καθιστούσε την πράξη κακουργηματική, δεν διαλαμβάνεται πλέον στο άρθρο 374 παρ. 1 του ισχύοντος Π.Κ., που εφαρμόζεται, εν προκειμένω, κατά το άρθρο 2 του ίδιου Κώδικα, διότι οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση των τότε κατηγορουμένων και ήδη αναιρεσειόντων, η εξακολουθητική πράξη για την οποίαν καταδικάσθηκαν οι αναιρεσείοντες με την προσβαλλόμενη απόφαση, φέρει πλημμεληματικό χαρακτήρα και από το χρόνο τέλεσης της πράξης αυτής (28-7-2006 η πρώτη επιμέρους πράξη και 6 έως 9-5-2006 η δεύτερη επιμέρους πράξη) μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης (14-2-2020), παρήλθε χρόνος μεγαλύτερος της οκταετίας, δηλαδή αυτός των πέντε

ετών, που είναι ο χρόνος παραγραφής των πλημμελημάτων και τα τρία έτη που είναι ο χρόνος της αναστολής τους. Έτσι, το αξιόποινο της ως άνω πλημμεληματικής πράξης της κλοπής κατ' εξακολούθηση έχει εξαλειφθεί λόγω παραγραφής. Τέλος, ενόψει του ότι η κρινόμενη κοινή αίτηση αναίρεσης είναι παραδεκτή, εφαρμόζονται αυτεπαγγέλτως, κατά το άρθρο 511 εδάφ. δ' του νέου Κ.Π.Δ., οι ανωτέρω διατάξεις και πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς την περί ποινής διάταξή της και να παραπεμφθεί, κατά το αναιρούμενο μέρος της, η υπόθεση, για νέα συζήτηση, στο ίδιο Δικαστήριο, που εξέδωσε την αναιρεθείσα απόφαση, συγκροτούμενο, αν είναι δυνατό, από τους ίδιους Δικαστές, εφόσον πρόκειται να κριθεί μόνο το σκέλος της ποινής (άρθρο 522 του Κ.Π.Δ.). Κατόπιν αυτών οι αναφερόμενες στην αναπιολόγητη, άλλως με ελλιπή αιτιολόγηση, απόρριψη του αιτήματος των αναιρεσειόντων, για αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης από το άρθρο 84 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ., αναιρετικές αιτιάσεις, είναι αλυσιτελείς και ως εκ τούτου αβάσιμες, διότι το Εφετείο, στο οποίο θα παραπεμφθεί η υπό κρίση υπόθεση, θα αποφασίσει, πριν τον καθορισμό της επιβλητέας ποινής, επί του προαναφερθέντος αιτήματος, που άπτεται της ποινής, εφόσον αυτό υποβληθεί εκ νέου. Επομένως, πρέπει να αναιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς τις διατάξεις της: α) περί ενοχής των αναιρεσειόντων για την αξιόποινη πράξη της διακεκριμένης κλοπής κατ' εξακολούθηση από κοινού με την επιβαρυντική περίπτωση της κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια τέλεσης αυτής και β) περί ποινής και, στη συνέχεια: i) να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά των αναιρεσειόντων για την πράξη της κλοπής κατ' εξακολούθηση από κοινού, όπως αυτή περιγράφεται στο διατακτικό, ii) να παραπεμφθεί η υπόθεση, κατά το αναιρούμενο, περί ποινής, μέρος της, για την πρώτη μη παραγραφείσα εξακολουθητική πράξη της ληστείας από κοινού των αναιρεσειόντων, για νέα συζήτηση, κατά τον τρόπο που προαναφέρθηκε και iii) να απορριφθεί, κατά τα λοιπά, η κρινόμενη κοινή αίτηση αναίρεσης των αναιρεσειόντων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί, εν μέρει, την απόφαση, με αριθμό 880/2018, του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, ως προς τις διατάξεις της: α) περί ενοχής των αναιρεσειόντων, για την αξιόποινη πράξη της διακεκριμένης κλοπής κατ' εξακολούθηση από κοινού, με την επιβαρυντική περίπτωση της κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια τέλεσης αυτής και β) περί ποινής.

Παύει οριστικά την ποινική δίωξη κατά των αναιρεσειόντων: 1) F. D. του S. και της A., κατοίκου ... (οδός ...) και 2) P. N. του K. και της M., κατοίκου ... (οδός ...) για το ότι: Στους αμέσως παρακάτω τόπους και χρόνους, ενεργώντας με πρόθεση, με περισσότερες πράξεις που

συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου αδικήματος, διέπραξαν από κοινού, κλοπές, ήτοι, αφαίρεσαν από την κατοχή άλλων ξένα ολικά κινητά πράγματα, με σκοπό να τα ιδιοποιηθούν παράνομα και συγκεκριμένα: 1) Στα Κάτω Πατήσια του Ν. Αττικής, την 28η Ιουλίου του έτους 2006, και περί ώρα 23.30 μ.μ. ενεργώντας από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, μετέβησαν επί της οδού ... αριθμός 8 και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Κ. Μ. του Φ. τη με αριθμό κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσεως δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας του, την οποίαν είχε σταθμεύσει προσωρινά στο ως άνω σημείο, εργοστασίου κατασκευής CHONGQING, χρώματος μαύρου, με αριθμό πλαισίου ... και αριθμό κινητήρα ... και απομακρύνθηκαν από το σημείο οδηγώντας αυτήν. 2) Στα ..., κατά το χρονικό διάστημα από 6 έως 9 Μαΐου του έτους 2006, ενεργώντας από κοινού, με κοινή απόφαση και δόλο και με ταυτόχρονες και διαδοχικές συγκλίνουσες συμπεριφορές, μετέβησαν επί της οδού ... αριθμός ... και αφαίρεσαν με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης από την κατοχή του Π. Π. του Κ., τη με αριθμό κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσεως δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας του, την οποίαν είχε προσωρινά σταθμεύσει στο ως άνω σημείο, εργοστασίου κατασκευής KAWASAKI MAX-100, χρώματος λευκού, με αριθμό πλαισίου ... και αριθμό κινητήρα ... και τράπηκαν σε φυγή.

Παραπέμπει την υπόθεση κατά το αναιρούμενο, περί ποινής, μέρος της, που αφορά τη μη παραγραφείσα αξιόποινη πράξη της ληστείας κατ' εξακολούθηση από κοινού των αναιρεσιδόντων, για νέα, κατά τούτο, συζήτηση της υπόθεσης στο ίδιο Δικαστήριο, που εξέδωσε την αναιρεθείσα απόφαση, συγκροτούμενο, εφόσον είναι δυνατό, από τους ίδιους Δικαστές, οι οποίοι είχαν δικάσει προηγουμένως. Και

Απορρίπτει, κατά τα λοιπά, την από 1-11-2019 και με αριθμό πρωτ: 11519/1-11-2019 κοινή αίτηση [ασκηθείσα με δήλωση, που επιδόθηκε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αυθημερόν] των: 1) F. D. του S. και της A., κατοίκου ... (οδός ...) και 2) P. N. του Κ. και της Μ., κατοίκου ... (οδός ...), για αναίρεση της με αριθμό 880/2018 απόφασης του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 28 Φεβρουαρίου 2020.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 6 Μαρτίου 2020.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ